



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев2 3184/2021**  
**06.04.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Величковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за пословне услуге „Mercator – S“ д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1720/21 од 12.07.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1720/21 од 12.07.2021. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1720/21 од 12.07.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1809/19 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтеви, а ставом другим, обавезан је тужени да тужиоцу АА, на име увећане зараде за прековремени рад, за период од 01.12.2014. године до 14.12.2016. године, исплати укупан износ од 269.785,55 динара, са законском затезном каматом за сваки доспели месечни износ посебно, како је изреком наведено. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на досуђене месечне износе на име увећања зараде по основу прековременог рада уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености надлежним фондовима, а према основици која буде важила у време обрачуна и уплате доприноса. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ББ на име увећане зараде за прековремени рад, за период од 01.12.2014. године до 24.09.2017. године, исплати укупан износ од 269.785,55 динара, са законском затезном каматом за сваки доспели месечни износ посебно, како је изреком наведено. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на досуђене месечне износе на име увећања зараде по основу прековременог рада уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености надлежним фондовима, а према основици која буде важила у време обрачуна и уплате доприноса. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 201.162,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1720/21 од 12.07.2021. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплатама на име мање исплаћене зараде по основу прековременог рада, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом туженог указује.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је суду 19.12.2017. године, а вредност предмета спора у тужби је 544.825,00 динара. Побујаном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора 661.632,92 динара, постављеним у преиначеној тужби поднеском од 18.02.2021. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побујаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побујаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка  
управитељ писарнице  
Марина Антонић**